

17

ropade de. — Vi slå in tänderna på dig, om du yttrar ett enda ord till.

Loango dämpade sin vrede och teg, men mumlade för sig sjelf: — vedergällningens dag skall komma och hämnden skall blifva ljullig. — Matroserna undersökte såren och pålade Kassango en vårdslös förbindning, som visserligen stillade blodet, men förorsakade mer smärta än lindring. Zambo läto de ligga som död, sedan de genom sparkningar och stötar med gevärskolfvarne förgäfves sökt väcka honom ur hans vanmakt. Med Kassango och den trogne tjenaren i midten återvände de till skeppet.

TREDJE KAPITLET.

Gisslingen.

Med smärta och raseri hade Kassango och Loango blifvit tvungna att aflägsna sig från den sårade Zambo. — Håll dig stilla, Kassango, — hviskade Loango till honom, — måhända yppar sig ett tillfälle att fly. — Jag litar fullkomligt på dig, — mumlade gossen, — jag skulle vara helt lugn, blott jag visste om min far lefver, om mor och syster äro i säkerhet. Hvad mig beträffar, vill jag gerna uthärda, hvad den store anden må pålägga mig.

— Zambo lefver, — utropade Loango. — Såg du icke, huru han uppslog ögonen, då vi bortfördes? Hörde du

Loango.